

Де́що про збірку народного мистецтва в Українському Музеї і Бібліотеці в Стемфорді (частина друга)

Село Стецева, повіт Снятин, Івано-Франківська область, початок 20-го століття.

Сорочка додільна з доморобного полотна. Рукави, манжети та передки прикрашені тканім та вишитим орнаментом уживаючи вовняну нитку та коралики. Переважає червоний колір.

народним мистецтвом, на яке міг спромогтися лише народ із високою культурою.

Можливо через те, що сестра Северина не походила з українського середовища, вона глибше збагнула

культурні цінності народного мистецтва і важливість його збереження та вивчення, щоб визначити значення і його вартість та зберегти для майбутніх поколінь.

У сестри Сверини були ще й особисті мотиви щодо відданої праці над збереженням цього мистецтва. Після багатьох років відсутності, відвідуючи своє рідне село, не застала вона в живих ні своєї няні, ні подруг. Помолившись на цвинтарі над їхніми могилами, почала роздумувати про минуле і у своїх споминах пише таке:

“Усе моє щасливе дитинство промайнуло переді мною, прожито серед оцих щирих людей. Виринали й дитячі мрії про народний сільський одяг, згадалися й обіцянки про поворот до моєї старенької няні. Простіть мені, дорогі мої, що я не виконала цього! Ніколи я не вкрасувала своєї голови скиндячками, не вбирала вашого чудового

одягу. Та не вернулася на село, подруги моїх дитячих літ! Але й не забула я ніколи тієї щирої теплоти, якою ви окутали моє дитинство, не забула тихої краси сільського затишку, який ви прикрашували своїми рушниками. Я пішла іншою дорогою в житті. Свою любов до вас я вціплю в серця майбутніх робітниць, над якими від ряду літ працюю. А давні мрії про ваш одяг стараюся троха інакше здійснити. Заки й мене покриє могила, я збиратиму вашу прекрасну ношу, щоби показати світові вашу мистецьку душу, щоби майбутні покоління гордилися вами. Нині сиджу в кімнаті, прикрашеній народними одягами й багато передумую. Прийде знавець-артист і подивлятиме ваш мистецький смак, прийде вчений археолог і шукатиме впливів різних епох, а я про вас вмію більше сказати, я знала ваші радощі й терпіння, які мені такі дорогі та близькі, як мої власні”.

Любов Волинець, куратор

(Зразки сорочок в колекції)

Друга група цікавих експонатів у нашому музеї, якими збагатилася наша колекція завдяки сестрі Северині, ЧСВВ, це вишивані жіночі і чоловічі сорочки, які вона подарувала ще в 1930-их роках.

Перед виїздом з музейною колекцією до Америки, сестра Северина вивчила англійську мову, щоб під час своїх виїздних виставок робити доповіді про українське народне мистецтво, зразки якого вона привезла англійській публіці.

У кожному місті Америки, в якому перебувала, сестра відвідувала музеї і подивляла, до якої великої міри американські музеї зберігали культурні надбання народів світу, робили їх доступними відвідувачам через виставки, доповіді та особливі програми. Це додало їй ще більшого бажання продовжувати працю над дальшим розвитком Музею української народної творчості при гімназії Сестер Василіянок у Львові і допомогти українським емігрантам зорганізувати репрезентативний музей і культурний центр в Америці. Вона рішуче прагнула познайомити світ із українським

Буковина, Чернівецька область, початок 20-го століття. Сорочка до підточки з лляного полотна. Рукави та передки прикрашені багатокольоровою вишивкою, застосовуючи різні стіби та уживаючи бавовняну нитку, сухозлоть, коралики і лелітки.

28 СЕРПНЯ 2011 РОКУ